

ارائه الگوی مدیریت پایدار منابع آبی با تأکید بر روش تحلیل ذی‌نفعان (مطالعه موردی بهره برداران سد آبی مهاباد)

اسماعیل آهنگری^۱، محمد رضا اکبری^۲، احمد رضوانفر^۳، امیر علم‌بیگی^۴

۱ و ۲، دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج کشاورزی دانشگاه تهران

۳ و ۴، به ترتیب استاد و استادیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه تهران

Ahangari.tarviz@ut.ac.ir

امروزه چالش اساسی در نظام‌های کشاورزی پایدار، استفاده و بهره‌وری بهینه از منابع درونی می‌باشد که در این راستا آب به عنوان یکی از مهمترین عوامل تولید در بخش کشاورزی، نقش کلیدی در مجموعه عوامل محدودکننده تولید دارد. بنابراین آب به عنوان یک ماده حیاتی با ارزش و عامل محرک در توسعه اجتماعی و اقتصادی جوامع بشری و نیز به عنوان عامل کلیدی در حفاظت زیست بوم تلقی می‌شود. از یک سو، خشکسالی به عنوان بلای طبیعی و پدیده‌ای اجتناب‌ناپذیر یکی از ناهنجاری‌های اقلیمی است که اثرات نامطلوبی بر روی گیاهان، جانوران و محیط‌های اکولوژیک و نهایتاً انسان دارد. از سوی دیگر، تحلیل کنشگران به عنوان رویکردی جدید در زمینه مدیریت پایدار منابع طبیعی و با توجه به شبکه گسترده دانش و اطلاعات مورد توجه قرار گرفته است. از این رو، مطالعه حاضر با هدف ارائه الگوی مدیریت پایدار منابع آبی با تأکید بر روش تحلیل ذی‌نفعان تشکیل می‌دهند. این پژوهش از نوع تحقیقات کیفی است که در این راستا از چارچوب پیشنهادی تحلیل ذی‌نفعان بهره می‌گیرد. از این روش جهت شناسایی تقسیم نقش‌های کنشگران مختلف برای مدیریت یک پدیده که افراد زیادی در آن ذینفع محسوب می‌شوند استفاده زیادی می‌شود. یکی از نتایج مورد انتظار این روش ارائه الگو و چارچوبی برای تعیین نقش هریک از کنشگران در مدیریت یک پدیده مشترک و با تأکید بر نقش آفرینی آنها است.

کلمات کلیدی: تحلیل ذی‌نفعان، مدیریت پایدار، منابع آبی